

Jeg skal starte med at sige, at vi kan støtte det. Det er selvfølgelig ikke vores allerstørste livret, men omvendt må vi altså en gang imellem gå ind og tage et ansvar, når det er nødvendigt; det er det tit, når man er regeringsparti.

Vi har sommeren over nøje drøftet disse ting igennem med indenrigsministeren. Nu talte fru Anne Baastrup for et øjeblik siden om en engel, der havde fået sat noget ind i forslaget, og det kunne være fristende at sige, at det så var vores alibi, men det her er blevet til efter forhandlinger mellem regeringspartierne. Det skal der ikke være tvivl om.

Vi har undervejs haft opmærksomheden meget henledt på, hvordan vi kan fastholde de hensyn, som vi har i forhold til vores internationale forpligtelser, og hvad der sådan set er endnu vigtigere, nemlig det, der er kernen i vores internationale forpligtelser: tage et menneskeligt hensyn i de tilfælde, hvor den pågældende på trods af sin forbryderiske aktivitet her i Danmark er blevet gift og har stiftet familie. Det er derfor, vi i regeringspartierne har kunnet give opbakning til det forslag, som indenrigsministeren her fremsætter.

Vi drøfter naturligvis gerne forslaget i udvalget, ser gerne spørgsmål blive stillet og vil gerne arbejde grundigt med det. Vi synes, det har en vis hast over sig, om end ikke på samme måde som det lovforslag, justitsministeren havde til behandling først på dagen, men vi mener omvendt ikke, at vores udvalgsbehandling skal være en syltekrukke. Vi vil gøre vores til, at vi kan få både en grundig, forsvarlig og hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har stor forståelse for, at hr. Bjørn Elmquist i dag kun er substitut for ordføreren, men sidste gang forslaget blev behandlet, var hr. Bjørn Elmquist rent faktisk selv ordfører. Må jeg henvisse til behandlingen af B 62 den 16. januar 1996, Folketingstidende s. 2735, hvor hr. Bjørn Elmquist sagde:

»Lad mig så slutte af med lidt om udlændingeloven: Jeg var med i 1982, da vi vedtog udlændingeloven herinde, og vi havde en lang, lang debat om udvisningsbestemmelser, og det er min og Det Radikale Venstres opfattelse, at vi ikke bare kan smide disse udlændinge ud, og at vi ikke bør kunne smide udlændinge ud, som vi er blevet trætte af, eller som er lidt småkriminelle.« Vi må acceptere, at sådan er det osv.

Hvis hr. Bjørn Elmquist havde givet udtryk for det synspunkt, han som suppleant i dag giver udtryk for, så kunne det være, at vi var kommet problemet til livs i januar måned.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Også jeg har respekt for, at hr. Bjørn Elmquist ikke er ordfører på området, men jeg har også læst i spalterne fra dengang, hvor vi diskuterede B 62, og hvor vi fra Venstres og De Konservatives side sagde, at udlændinge, der er dømt for gentagen narkokriminalitet, kan udvises af landet for bestandigt.

Det var altså det, vi drøftede. Og til det havde hr. Bjørn Elmquist – også den 16. januar 1996 – følgende bemærkninger:

»... vi mener ikke, at vi bør ændre vores udlændingelovgivning sådan, at der skal være en straf oven i straffen, som består i, at vi bare skiller os af med dem, der er for besværlige.«

Det kan godt være, at jeg igen må få en nærmere juridisk gennemgang, og så kan det være, at det ender med, at jeg ikke har forstået noget af det hele. Jeg må blot konstatere, at jeg føler, at Det Radikale Venstre er blevet lidt klogere i denne sag.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig først sige, at der er rigtig meget at dykke ned i, hvis man interesserer sig for, hvad jeg har sagt i denne sal om udlændingeloven. Så kan man jo gå helt tilbage til starten af 1980'erne, hvor jeg stod på denne talerstol som ordfører for partiet Venstre og forsvarede de bestemmelser, som vi nu så småt begynder at kigge på igen.

Dengang var holdningen, og det var med fuld opbakning fra partiet, at det var uheldigt, om man begyndte at lægge en straf oven i straffen.

Realiteten er jo, det skal jeg da ikke prøve på at bortforklare i dag, at vi over for udlændinge først straffer dem på lige fod med danskere, der har begået den samme forbrydelse, og derefter kan de altså blive vist ud af landet, hvis dommeren har sagt, at det skal ske. Det er også en ting, som jeg har problemer med. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Og jeg kunne egentlig også forestille mig, at der er rigtig mange i salen, uanset om de så synes, at forslaget her er godt eller rigtigt eller hvad, som har et vist problem.

Jeg mener da også, at den stigende internationalisering vi har, ikke alene med vore nordiske